

Oğlan ve Küçük Yunus

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve K    k Yunus

Aysel Banu YAVUZAL

Her sabah güneş, okyanusun üzerinde binlerce küçük elmas gibi parıldardı. Sekiz yaşındaki Leo, eskiz defterini ve kurşun kalemmini sıkıca tutarak Mavi Koy Deniz Merkezi'nin kapısında duruyordu. Mavi çizgili tişörtünün üzerine sarı yağmurluğunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giymişti. Suyu doğru koşarken kıvırcık siyah saçları zıplıyordu. "Yunuslarla tanışmak için sabırsızlanıyorum!" dedi.

Yuvarlak gözlüklü ve sıcak gülümsemeli uzun boylu bir rehber onu karşıladı. "Hoş geldin! Ben Maya. Burada yunusları inceliyorum." Üzerinde küçük bir yunus logosu olan turkuaz bir polo tişört ve kimlik kartının takılı olduğu bir boyun askısı vardı. Leo'nun büyük kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten birbirleriyle konuşuyorlar mı?" diye sordu. "Elbette konuşuyorlar," dedi Maya. "Dikkatle dinle, belki onları duyabilirsin."

Maya, Leo'yu suyun berrak ve mavi olduđu yzen bir iskeleye gtrd. Aniden kk gri bir yunus havaya sıradı ve her yere su sırattı. Yaklařık bir metre uzunluęundaydı; przsz gri derisi, daha aık renkli bir karnı ve parlak koyu gzleri vardı. "Bu Pip!" diye kıkırdadı Maya. Pip cıvıladı ve eskiz defterli oęlanı merak ederek yakına yzd.

Leo iskelenin kenarına oturdu ve kurşun kalemini çıkardı. Pip yuvarlak burnunu sudan çıkardı ve mutlu bir ısıklık çaldı. "Merhaba, Pip!" dedi Leo yumuşak bir sesle. Pip tıkladı ve cıvıldayarak karşılık verdi, neşeli gülümsemesi genişti. Leo güldü. "Sanırım benden hoşlandı!" Maya başını salladı. "Pip genç ve oyunbaz. Yeni arkadaşlar edinmeyi çok sever."

O öğleden sonra Leo büyük bir gülümsemeye geri döndü. Uzun bir yosun şeridi getirdi ve nazıkçe Pip'in küçük sırt yüzgecinin etrafına bağladı. Pip kıpırdandı ve sanki teşekkür eder gibi ısıklık çaldı. Su sıçratma ve kovalamaca oyunu oynadılar. Leo küçük bir top attı ve Pip burnuyla onu geri itti. "Ne kadar akıllısın!" diye kıkırdadı Leo.

Leo her gün Pip'i ziyaret etti. Pip tıklayıp ıslık çalarken dikkatle dinledi. Bazı sesler kısa ve keskindi, "tık-tık-tık!" gibi. Bazıları ise uzun ve dalgalıydı, "viyii-uuuu" gibi. Leo her sesi eskiz defterine yazdı. Pip'in tıklamalar ve ıslıklarla dolu büyük bir konuşma balonuyla resmini çizdi. "Yunus dilini öğrenmek istiyorum," dedi Maya'ya.

Maya, Leo'ya yunus seslerinin olduđu bir çizelge gösterdi. "Yunuslar yiyecek bulmak için tıklamaları, arkadaşlarıyla konuşmak için ısıkları kullanır," diye açıkladı. "Mutlu olduklarında çok ısıklık çalarlar!" Leo karşılık olarak ısıklık çalmayı denedi. İlk başta ısıkları gıcırdayan bir oyuncak gibi çıktı. Pip başını yana eğdi ve sanki "Tekrar dene!" der gibi tıkladı. Leo güldü ve bir kez daha denedi.

Bir gün Pip üzgün görünüyordu. Daireler çizerek yüzdü ve üzgün küçük tıklamalar yaptı. "Ne oldu?" diye sordu Leo. Maya suda yüzen bir plastik poşeti işaret etti. "Bazen çöpler yunuslara zarar verir," dedi yumuşak bir sesle. "Dolaşabilir ya da yanlışlıkla yiyebilirler." Leo'nun gülümsemesi soldu. "Bu çok kötü!" dedi. "Yardım etmeliyiz."

Leo bir kepçe kaptı ve Maya'nın yardımıyla plastik poşeti sudan çıkardı. Pip mutlu bir şekilde ılık çaldı ve yükseğe sıçrayarak ikisini de ıslattı. "Rica ederim, Pip!" diye güldü Leo. Maya gülümsedi. "Görüyor musun? Yunusları anlamak onları korumamıza yardımcı olur. Neye ihtiyaçları olduğunu bildiğimizde onları güvende tutabiliriz." Leo başını salladı, çilli burnu kararlılıkla kırıştı.

O akşam Leo'nun aklına bir fikir geldi. Eskiz defterini açtı ve çizmeye başladı. Pip'in bir balık bulmak için tıklamasını, bir arkadaşını çağırmak için ısıklık çalmasını ve sevinçle sıçramasını çizdi. Büyük ve net harflerle eğlenceli bilgiler yazdı: "Yunuslar tıklamalar ve ısıklıklarla konuşur!" ve "Okyanusu temiz tutun!" Yosundan taç takmış küçük bir yunus çizdi. "Bu benim yunus rehberim olacak!"

Ertesi sabah Leo rehberini Maya'ya gösterdi. Maya her sayfayı okudu ve sıcak bir şekilde gülümsedi. "Bu harika, Leo! Yunus iletişimini mükemmel açıklamışsın." Çizimlerini ve dikkatli dinlemesini övdü. "Bunu diğer ziyaretçilerle paylaşmak ister misin?" Leo'nun kalbi gururla doldu. "Evet, lütfen!" dedi, ısıltılı gülümseyerek.

Leo yunus havuzunun yanında durdu ve rehberini yukarı kaldırdı. Bir grup çocuk etrafında toplandı. "Yunusların merhaba demek için ıslık çaldığını biliyor muydunuz?" diye sordu Leo. Dilini tıklattı ve dalgalı bir melodi ıslık çaldı. Çocuklar kıkırdadı ve onlar da ıslık çalmayı denedi. Pip ortaya çıktı ve sanki "Doğru!" der gibi ıslık çaldı. Herkes alkışladı ve tezahürat yaptı.

Maya, Leo'ya üzerinde "Genç Yunus Rehberi" yazan özel bir rozet verdi. "Çok şey öğrendin," dedi. "Ve başkalarına da öğrettin. Koruma tam da bununla ilgilidir." Leo, yosun şeridini gururla taşıyan Pip'e baktı. "Biz bir takımız," dedi Leo. "Ve okyanusu tüm yunuslar için temiz ve güvenli tutacağız." Pip onaylayarak cıvıladı.

O günden sonra Leo her hafta Pip'i ziyaret etti. Birlikte oynadılar, ıslık çaldılar ve tıkladılar. Leo rehberine çizimler ve eğlenceli bilgilerle dolu yeni sayfalar eklemeye devam etti. Bazen diğer çocuklar da ona katıldı ve o onlara yunusları nasıl dinleyeceklerini öğretti. "Her tıklama ve ıslık bir hikâye anlatır," dedi Leo. "Sadece dinlememiz yeterli."

Güneşli bir öğleden sonra Pip yükseğe sıçradı ve mutlu bir melodi ıslık çaldı. Leo karşılık olarak ıslık çaldı ve pırıl pırıl suda birlikte sıçradılar. Maya iskeleden izledi, yuvarlak gözlükleri parıldıyordu. "Siz ikiniz harika bir çiftsiniz," dedi. Leo sırtıttı, çilleri kırıştı. "Pip benim en iyi arkadaşım," dedi. "Ve onu her zaman koruyacağım."

Güneş okyanusun üzerinde batarken Leo iskelede oturdu ve eskiz defterine yazdı. "Hayvanlar hakkında bilgi edindiğimizde onları önemsemeyi öğreniriz," diye yazdı. "Ve önemsedığımızda onları koruruz. Dostluk ve öğrenme dünyayı daha iyi bir yer yapar—yunuslar ve herkes için." Kendisinin ve Pip'in aydınlık mavi gökyüzü altında birlikte gülümseyen bir resmini çizdi.